

CHRISTELUK VROUWENLEVEN

ONDER REDACTIE VAN DE DAMES:

ANTHONIA MARGARETHA. JONKVR. F. BAR^e VAN DER BORCH VAN VERWOLDE. JOHANNA BREEVOORT. A. C. DIEPEN-
HORST-DE GAAY FORTMAN. M. M. HAVELAAR-VAN BEECK CALKOEN. A. VAN HOOGSTRATEN-SCHOCH. W. KLINKERT.
N. POSTHUMUS MEYJES.

MET VASTE MEDEWERKING VAN DE DAMES:

A. G. BRANTS. F. J. G. W. C. ENGELBERTS. (L. E.). J. I. D. A. J. ENGELBERTS (IGNATIA LUBELEY). H. S. S. KUYPER.
J. H. KUYPER. L. VAN LENNEP. J. L. F. DE LIEFDE. M. G. LIENEMAN. M. W. MACLAINE PONT. J. VAN DER MERSCH.
H. MORGENSTERN. A. NOREL-STRAATSMA. M. DE LA PRISE. MARG. VERWEIJ. J. M. WESTERBRINK-WIRTZ. WILMA. E. A.

REDACTIE-ADRES: PRINSEGRACHT 552, AMSTERDAM. — UITGEVERSMATSCHAPPIJ: E. J. BOSCH JBZN., BAARN.

Uit de Heilige Schrift.

NAAR ZIJN ARBEID TOT DEN AVOND TOE.

De mensch gaat dan uit tot zijn werk, naar
zijn arbeid tot den avond toe.

Ps. 104: 23.

Arbeid is een zegen. Te *mogen* arbeiden is een weldaad van onzen God. De mensch die van God zijn bepaalde taak ontving beseft vaak de grootte van dat godsgeschenk niet. Uit te *mogen* gaan tot den arbeid! O als er geen werk is, als de geofende werkmán, met kracht in zijn spieren geen arbeid heeft, als het kantoor of de fabriek geen plaats voor je inruimen kan en je met al de gaven van kracht en wil en verstand en vaardigheid ledig langs de straat moet slenteren, terwijl je gezin geen brood heeft, gebrek lijdt.

Dat is ellende, dat is lijden, dat je afbidden moet.

Arbeid is een zegen. Ledigheid is een vloek. Verveling leidt tot velerlei kwaad. De vermogens van lichaam en ziel, niet in beweging gezet om den van God verordineerden arbeid te verrichten, verschrompelen en vergaan, of ze werken in eene verkeerde richting, zoeken het kwaad.

Ledigheid kweekt luiheid, laster, opstand, humeurigheid. Ledigheid is des duivels oorkussen. Des menschen vermogens zijn te edel, zij zijn tot veel te hooge doeleinden geschapen, om als de dieren der zee, die God geformeerd heeft, om daarin te spelen (vers 26), zijn leven door te brengen in vermaak of niets doen.

Arbeid is een zegen. In den arbeid ontplooit zich de menschelijke kracht van lichaam, ziel en geest. De mensch, die werkt, blijft geestelijk frisch, wordt sterker, wanneer het geëischte de palen der aanwezige kracht niet overschrijdt, hij groeit en zet zich uit, presteert al meer en wat beters. Geen geld, geen stoffelijk bezit, maar arbeid verrijkt den mensch!

Arbeid is een zegen. God werkt en de

mensch werkt. Heel de natuur werkt. Alles wat leeft werkt. Mijn Vader werkt tot nu toe en ik werk ook" sprak de Zoon des menschen, onze Heiland.

Toch kleeft ook aan den arbeid een vloek. In het zweet des aanschijns zult gij uw brood eten. Voor den zondeval, geen doornen, geen distelen, geen hinderlijk stof, geen ziekte of zwakte, geen uitputting, geen vermoeidheid, geen altijd doorgaande doodsvernieling, waartegen de mensch heeft in te worstelen.

Die vermoeidheid, soms den krachtigsten mensch aangrijpend en neerlegend als een blok! Dat zweet des aanschijns, waarin zooveel het karig stuk brood moeten winnen. De afstopping en sufheid, die komt wanneer de draad te strak gespannen is, uitrekt, en slapt de plaats inneemt van kracht.

„Dan gaat de mensch uit tot zijn werk, naar zijn arbeid tot den avond toe", dat is de van God gewilde levensregel, waarin de mensch gelukkig is, zoover hij dat kan zijn onder den vloek.

Met dit beginsel worstelt hij in tegen den vloek, dit kan de wonden, die de zonde sloeg, genezen.

Werken, in den van *God gestelden tijd*, op den dag: tot den avond toe. Geen van den nacht een dag maken, niet werken tot over de grenstijden heen: de dag voor het werk en de nacht voor de rust. Geen halve dagen luieren, geen halve nachten werken.

In den nacht treedt het gedierte des wouds uit, de nacht is voor het redeloze beest. Die zoekt zijn spijs en *roof*t zijn maal. De mensch verdient zijn brood, werkt met hoofd en hand. In den nacht is de mensch niet *normaal*, dan behoort hij te slapen, nachtwerk is tegen-natuurlijk en slechts denkbaar in eene door de zonde ontwrichte maatschappij.

De mensch *gaat uit* tot zijn arbeid. Hij moet *gaan*, niet kruipen en sluipen of zich voort-sleepen als de dieren. Hij moet in zijn arbeid het beeld Gods blijven, heerschappij voerend over de redeloze wereld om hem. Arbeid mag niet verlagen, verstompen en ontzenuwen, ten doode vermoeien.

* *
*

Hoe groot zijn Uwe werken o Heere, Gij hebt ze allen met wijsheid gemaakt, „het aardrijk is vol van uwe goederen", zingt de Psalmist. Dat werken Gods wijst ons aan hoe we te werken hebben, met nauwkeurigheid en wijsheid. God werkt en *laat* werken. Arbeidend vervult de redelijke en de redeloze schepping haar levenstaak.

Dan gaat de mensch uit tot zijn arbeid. Leeren we levenswijsheid uit Davids lied.

Arbeid adelt, levensonderhoud zonder tegenprestatie vernedert, verlamt. Niets *geven* aan iemand die kracht en lust en tijd heeft, maar laten *verdiene*n. In arbeid zit opwekkende, zit stalende, zit opvoedende kracht.

Zetten wij den werkeloze aan het werk en laat ieder die geen werk heeft vrijmoedig arbeid van zijn God begeeren. Dan *krijgt hij het*, wanneer hij slechts niet te trotsch is om aan te pakken, ook al acht hij 't werk beneden zich. De menschheid schreeuwt in onzen tijd bij al de werkeloosheid om dappere, toegewijde, ijverige mannen en vrouwen, die hun schouders onder het werk willen zetten.

God zegent de vlijtige hand. Niet op staken, niet op leegloopen, niet op luieren, niet op „kankeren", niet op het zoo weinig mogelijk uitvoeren, maar op gewilligen arbeid legt God zijne goedkeuring.

Op ons, Christenen, rust de zware taak ook in dit opzicht beelddragers Gods te zijn. De wereld ziet op ons. Ga er kracht en levensmoed en werklust uit van de kinderen Gods. Werken en bidden blijve de leus. Leere God ons bidden, schenke Hij ieder, die het van Hem begeert arbeid naar zijn aard.

JOHANNA BREEVOORT.

Kroniek.

Over het *vrouwenvraagstuk* is nog lang niet het laatste woord gezegd. De *Nederlander* noemt het een „sociaal geneeskundig probleem". In de rubriek „Medisch Hoekje"